

سیر جان و ترافیک جلوی مدارس؛

دو قدم پیاده روی تا مدرسه چقدر سخت است؟!

فصلام الدین اسلاملو

هر سال با باز شدن مدارس، یک صحنه تکراری در خیابان‌های سیرجان شکل می‌گیرد: چند دقیقه مانده به شروع مدرسه، خیابان‌های اطراف مدارس پر از خودرو می‌شود؛ خودروهایی که نه فقط در حاشیه خیابان، بلکه گاهی دوبله و حتا جلوی ورودی مدرسه توقف کرده‌اند. پدر و مادری که فرزندشان را با خودرو آورده‌اند، حاضر نیستند حتا ۲۰۰ متر دورتر توقف کنند و چند دقیقه همراه فرزندشان قدم بزنند!

مساله فقط ترافیک نیست؛ این صحنه بخشی از فرهنگ ترافیک و سبک زندگی شهری ما را نشان می‌دهد.

در سیرجان، بنا بر گزارش منتشرشده از فرمانده انتظامی شهرستان، همزمان با آغاز مدارس، بار ترافیک در ساعات شروع و پایان مدارس حدود ۴۵ درصد افزایش پیدا می‌کند و به دلیل کمبود سرویس مدارس و افزایش استفاده والدین از خودروهای شخصی، پلیس از شهروندان خواسته مقابل در مدارس توقف نکنند. برای مدیریت این وضعیت نیز ۷۰ تیم انتظامی و راهور در نقاط پرتردد و اطراف مدارس مستقر شده‌اند. واقعا چند درصد این سفرها ضروری است؟

طرح خوب سابق که هر کودکی در مدارس نزدیک محل زندگی خودش ثبت نام شود که به خاطر تب ثبت نام در مدارس غیردولتی، عملا بی‌اثر گشت. اما آیا واقعا دانش‌آموزان باید حتما با خودرو رسانده شوند و تازه هم تا دم در مدرسه برده شوند؟

آیا نمی‌شود خودرو را کمی دورتر پارک کرد و همراه کودک چند دقیقه پیاده رفت؟

آیا آن چند دقیقه پیاده‌روی، آن‌قدر دشوار است که باید در ازای آن، ده‌ها خودرو را به خیابان باریک جلوی مدرسه تحمیل کنیم؟

ما فقط «ماشین» نمی‌رانیم؛ فضای شهر را هم اشغال می‌کنیم. مشکل از جایی آغاز می‌شود که هر خانواده تصور می‌کند خودروی خودش یک استثناست.

یکی می‌گوید: «فقط دو دقیقه وایمیستیم.»

دومی می‌گوید: «چدام کوچک است.»

سومی می‌گوید: «فقط تا در مدرسه می‌برمش.»

چهارمی هم می‌گوید: «بقیه هم همین کار را می‌کنند.»

اما وقتی ۳۰ یا ۴۰ نفر همین «فقط دو دقیقه» را همزمان انجام می‌دهند، نتیجه می‌شود همان چیزی که هر روز صبح مقابل مدارس می‌بینیم: گره ترافیکی، بوق، توقف دوبله، عبور خطرناک دانش‌آموزان و عصبانیت رانندگان.

پلیس راهور نیز امسال صراحتا درباره توقف‌های بی‌مورد والدین مقابل مدارس هشدار داده و اعلام کرده توقف چندرذیفه و ازدحام مقابل ورودی مدارس علاوه بر انسداد مسیر، ایمنی دانش‌آموزان را تهدید می‌کند. پس مسئله کاملا روشن است. کسی که فرزندش را با خودرو تا جلوی مدرسه می‌برد، لزوماً امنیت بیشتری برای او ایجاد نمی‌کند. گاهی دقیقا برعکس؛ خودروهای متوقف‌شده، دید رانندگان و کودکان را محدود می‌کنند و عبور از خیابان را خطرناک‌تر می‌کنند.

خط عابر پیاده: تزئین خیابان نیست

یکی از تأسف‌بارترین صحنه‌ها در اطراف بسیاری از مدارس، بی‌اعتنایی همزمان راننده و عابر به خط عابر است.

خط عابر پیاده یعنی: اینجا حق تقدم و ایمنی عابر باید جدی گرفته شود. اما در عمل گاهی نه راننده برای آن توقف می‌کند و نه عابر آن را جدی می‌گیرد. خودرویی که چند متر مانده به خط عابر سرعتش را کم نمی‌کند، خودروی دیگری که روی خط توقف کرده و والدینی که کودکان را وسط خیابان پیاده می‌کنند، همه در شکل‌گیری یک بی‌نظمی مشترک نقش دارند.

فرهنگ ترافیک فقط این نیست که «جریمه نشویم».

فرهنگ ترافیک یعنی وقتی هیچ پلیسی هم آنجا نیست، باز هم قانون را رعایت کنیم.

این موضوع برای شهری مثل سیرجان که مشکلات ترافیکی آن به‌طور رسمی نیز مورد بحث قرار گرفته، اهمیت بیشتری دارد. در گزارش‌های محلی، افزایش تعداد خودروها و ضعف‌هایی در حوزه شهرسازی و مدیریت ترافیک از عوامل نارضایتی ترافیکی عنوان شده است.

همه تقصیرها گردن والدین نیست

اینجا باید منصف بود. نمی‌توان تمام مسئولیت را روی دوش خانواده‌ها گذاشت. اگر قرار است از مردم بخواهیم خودروهای شخصی را کمتر استفاده

کنند، باید جایگزین قابل‌اعتماد هم وجود داشته باشد.

اگر می‌گوییم: «با اتوبوس بروید.» باید بررسییم: اتوبوس از کجا می‌آید؟ چه ساعتی می‌آید؟ آیا مسیرش با مدرسه فرزند من هماهنگ است؟ آیا فاصله ایستگاه تا مدرسه امن است؟ آیا سرویس‌دهی در ساعات آغاز و پایان مدارس متناسب با این حجم سفر است؟

اگر می‌گوییم: «پیاده بروید.» باید ببینیم آیا مسیر پیاده واقعا امن، پیوسته و مناسب کودک است یا نه.

اگر می‌گوییم: «دوچرخه‌سواری کنید.» باید بررسییم آیا نوجوان سیرجانی می‌تواند بدون قرار گرفتن در معرض خطر خودروها با دوچرخه به مدرسه برود؟

این همان جایی است که مدیریت شهری باید وارد ماجرا شود.

شهرداری سیرجان؛ فقط آسفالت کردن خیابان کافی نیست. شهرداری سیرجان و سازمان حمل‌ونقل بار و مسافر، طبیعتا تنها مسئول ترافیک اطراف مدارس نیستند؛ پلیس، آموزش‌وپرورش،

شورای ترافیک و خانواده‌ها نیز نقش دارند. اما مدیریت شهری نمی‌تواند از مسئله کنار بکشد. رئیس کمیسیون نظارت شورای شهر سیرجان، تقویت حمل‌ونقل عمومی، استفاده از ظرفیت اتوبوسرانی و پارک‌سوار و کاهش وابستگی به خودروهای شخصی را از مطالبات جدی مدیریت ترافیک عنوان کرده است.

بچه‌ها را با ماشین تا دم مدرسه می‌بریم؛ بعد درباره چاقی، کم‌حرکی و آلودگی هوا حرف می‌زنیم! این تناقض هم قابل تأمل است. ما کودک را از خانه سوار خودرو می‌کنیم، تا جایی که می‌شود به در مدرسه نزدیک می‌شویم، پای مدرسه پیاده‌اش می‌کنیم. ظهر دوباره با خودرو تحویلش می‌گیریم. بعد عصر، او را به کلاس زبان، آموزشگاه یا خرید می‌بریم.

و در نهایت نگرانییم که: «چرا بچه‌ها تحرک ندارند؟»

خب، شهر را طوری ساخته‌ایم که کوچک‌ترین جابه‌جایی کودک هم با خودرو انجام شود. گاهی برای سلامت فرزندمان لازم نیست برنامه پیچیده‌ای طراحی کنیم.

پلیس نمی‌تواند جای فرهنگ رانندگی را بگیرد. نمی‌توان برای هر مدرسه یک مأمور گذاشت تا به هر پدر و مادری بگوید: «لطفاً دوبله پارک نکن.» این باید تبدیل به رفتار عادی شهروندی شود.

پیشنهادهای مشخص برای سیرجان: اگر قرار است این بحث از یک گلیه رسانه‌ای فراتر برود، می‌توان چند مطالبه مشخص را مطرح کرد:

۱. ایجاد محدوده امن مدرسه. در ساعات ورود و خروج، خیابان‌های اطراف مدارس پرتراکم با محدودیت توقف و عبور خودرو مدیریت شوند. ۲. اصلاح و پررنگ‌کردن خط عابر مدارس. خط عابر باید واقعا دیده شود و تابلو، چراغ هشدار و سرعت‌کاه مناسب در نقاط لازم وجود داشته باشد. ۳. توقف ممنوع مقابل ورودی مدارس. نه توقف دوبله، نه توقف «و دقیقه‌ای».

۴. ایجاد محل مشخص پیاده و سوار شدن دانش‌آموزان. والدین بدانند کجا توقف کنند و مجبور نباشند دقیقا جلوی در مدرسه بایستند. ۵. تقویت اتوبوسرانی برای دبیرستان‌ها. ساعت حرکت اتوبوس باید با ساعت ورود و خروج دانش‌آموزان هماهنگ شود.

۶. ایجاد مسیر امن دوچرخه در اطراف مدارس متوسطه و دبیرستان‌ها. نه صرفا رنگ کردن یک خط روی آسفالت؛ مسیر باید از نظر ایمنی واقعا قابل استفاده باشد.

۷. آموزش والدین، نه فقط دانش‌آموزان. گاهی دانش‌آموز قانون را بهتر از پدر و مادرش می‌داند! ۸. انتشار عمومی برنامه ترافیکی مدارس. مردم باید بدانند شهرداری، راهور و آموزش‌وپرورش برای هر مدرسه پرتراфик چه برنامه‌ای دارند.

۹. سنجش واقعی حمل‌ونقل عمومی مدارس. باید مشخص شود چند درصد دانش‌آموزان امکان استفاده واقعی از اتوبوس یا سرویس را دارند و مشکل کجاست.

۱۰. بازگرداندن پیاده‌روی و دوچرخه به فرهنگ نوجوانی سیرجان. اگر نوجوان برای رفتن به مدرسه مجبور باشد از میان خودروهای بی‌احتیاط عبور کند، طبیعی است که خانواده خودرو را ترجیح دهد. بنابراین ابتدا باید خیابان را برای کودکان و نوجوانان امن کنیم.

پلیس محض

ملت میبخت

ایران سرفراز

شرکت توسعه عمران زیرساخت‌ها
روابط عمومی

سیزدهم تا نوزدهم مهر ماه

هفته نیروی انتظامی

جمهوری اسلامی ایران گرامی باد

پلیس هوشمند، امنیت پایدار

کونوا قوامین الله شهداء بالقسما

۱۳۷۰

انتظامی جمهوری اسلامی ایران

نیروی انتظامی

در کنار پشتیبان مردم

شرکت توسعه عمران زیرساخت‌ها
روابط عمومی

روابط عمومی شرکت فولاد سیرجان ایرانیان

شرکت فولاد سیرجان ایرانیان